

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-é r i közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Népszámlálás.

Aktuális kérdés, mikép áll a lélekszám a községekben? apadt vagy növekedett-e az az utóbbi évtizedben?

Lapunk más helyén adjuk vármegyénk egyes községei s városai népmozgalmi adatait.

A népszámlálás adatai lerontották ama vérmes reményeket, miket községünk lélekszáma szaporulatáról tápláltunk. Nincs tizezer lélek községünkben s álmodtunk 12 ezerről.

Tíz év előtt még Tömörkény is együtt volt velünk. Az akkori népszámlálás adatai szerint Mindszent lélekszáma felül volt a tizenkétezeren. Hogy azonban e számból mi esett Mindszentre, mi Tömörkényre, adatak hiányában ki nem deríthető.

Ez alkalommal folyt le először a népszámlálásunk Tömörkény nélkül, s ép ezért lestük az eredményt kíváncsisággal s nagy érdeklődés között.

Mint fentebb említők, többet vártunk tizezer léleknél, s e kombinációt az évtized folyamán észlelt egészséges népszaporulatra alapítottuk. Következésképpen minden évben a legkielégítőbb népszaporulatot tüntetett fel az évi népmozgalom. A gyermekek közt az egész évtized alatt oly megdöbbentő járvány, minő az 1887. évi difteritisz is volt, nem fordult elő; az 1893. évi kolera csak 65 egyént ragadott el, mi áldozatnak sok ugyan, de nem oly szám mégse, mi megkapólag apasztotta volna a lélekszámot.

E szerint a kivándorlásnak róható fele az a körülmény, hogy népszámlálási adataink reménységen alul maradtak.

Bár községünkben tömeges kivándorlás nem történt, de minden évben a lefolyt évtized alatt többen vándoroltak ki. A földel bírók közül több család költözött Sz.-Imrére, Pálosra s ennek környékére. Itt vagy eladták birtokukat, vagy bérbe adták, s a mondott helyeken ütötték fel otthonukat. A szegény osztályból is évről évre akadtak s akadnak, kik máshova vitték családjukat kielégítőbb otthont

keresni. Ezek közül többen Biharba, Temesvárra s környékére, legtöbben pedig Torontálmegyében telepedtek meg.

Az ily áttelepülések apasztják ugyan a községek lélekszámát, de nincsenek az országos népmozgalmi adatok rovására, mert a magyar alföldi polgár nem adja rá a fejét, hogy ha már megválnak szülőföldjéről, egyszer mint megválnak hazájától is, tü-nemény számba megy, hogy a magyar alföldi polgár ember elbucsuzzon hazájától s a tengereken tuli tartományokba evezze.

Ebben van a különbség a felvidéki s alföldi kivándorlás közt, amaz Amerikában keresi jólétét s a magyar hazára nézve elveszett, az utóbbi pedig a hazája határára belül keres jobb létet, s marad annak polgára jó és balsorsban.

Erdeke minden községnek, hogy fiai ott éljenek, ott küzdjenek létért, a hol születtek, mindazon által nem térhetünk ki azon kérdés elől, mikép lehetne községünkben azon problémát megoldani, hogy e kis határról, csekély földbirtokkal bíró nép legalább is türehető existenciával bírhatna? E kérdés csakis kitelepítés útján oldható meg, erre vall lakosságunk kitelepítése, erre készítenek előbb-utóbb a mindinkább onsulylyal reánk nehezedő életviszonyok.

Hh.

Párhuzam.

III.

A földművelés, ipar, s kereskedelmi viszonyokkal szorosán összefüggnek, sőt sok tekintetben döntő befolyással vannak a pénzintézetek.

Száz év előtti viszonyaink olyanok voltak, miszerint a megszorult honpolgár a vagyonosabb ember kölcsön szövetséget vette igénybe. A kamatnélküli kölcsönadás egyik kötelem volt a felebaráti szeretetnek, megrovás tárgya volt, ki kamattal óhajtotta emelni vagyoni állását. A kötelezvények (obligáció) csak nagy összegű kölcsönöknél divtak, a kisebb összegű kölcsönöknél az írást pótolta a parola. A ta-

karékpénztárak akkor még az utóbbiak világába tartoztak.

A ma nagy hatalomszámban menő első hazai takarékpénztár létesítése még tervbe sem volt véve, a takarékpénztári intézmény — mondhatni — ismeretlen volt hazánkban.

Még alig van község — beleértve a legkissebet is, — hol takarékpénztár, önszegélyző egyesület, szövetség stb. ne léteznék, száz és száz millió korona vár a megszorultakra a pénzintézetekben.

A magyar tanügy Mária Terézia alatt vett lendületet. Sőt némi tekintetben az általános tankötelezettséget is megtaláljuk már ezen uralkodó idejében, a menyinyiben rendelettel szorította a haza polgárait gyermekeik iskoláztatására. Büntetést szabott a mulasztókra, kézi munkát kellett teljesíteni annak, ki az iskola mulasztásért rá rótt pénzbírságot leróni nem tudta.

Uralkodóink e dicséretes törekvése mellett se lépett ki azonban tanügyünk a kezdetlegesség stádiumából. A tantermek czélszerűségéről, azok tisztaságáról, egészséges voltáról homályos fogalommal bírtak száz év előtt. A tanítók a kiszolgált katonák s mesterségüket megunt mesteremberek sorából kerültek ki. Ezek összes műsítvénye a jó viselet, az írás, olvasás és csekély számadás ismerete körül forgott.

Tanító képzők gyéren, csak egyik másik püspöki székhelyeken voltak, még a 30-as években is csak hat hónap volt a tanítóképzői tanfolyam. Mindezt azonban nagy haladásnak tarthatjuk a török-hódoltság utáni időhöz képest, mikor a gyermek s népneveléssel senki sem törődött.

Ma a gyermekek czélirányos nevelése, kiképezetése főtörekvése az emberiségnek, s így hazánknak is.

Hogy a tökély milyen fokára emelte korunk a gyermek nevelést, mi sem illusztrálja jobban a dolgot, mint ama körülmény, hogy a nagy magyar alföldön a városok és községektől messze távolból lakóknak és a kor kívánalmának megfelelő képzett vezetővel ellátott iskola áll rendelkezésére.

Mint láttuk, más a gazdálkodási rendszer, más alapokon mozok az ipar, más a pénz politika, más a tanügy, mint volt száz év előtt.

Tökélyesítve minden, összeegyeztetve a szép, a jó a hasznossal.

A haladás vívmányait semmi téren se lehet eltagadni.

Minden haladásunk dacára sem lehet azonban pillanatra sem megállnunk, s bár a lezajlott 19 ik század minden téren — úgy szólván — a világot alakította át, előállított minden téren annyi meglepet-

szépet s jót, mennyit az összes 18. század fel nem mutathat együtt véve sem, de azért nem lesz s nem lehet a 20 ik század a nyugalom százada, sok és igen sok megoldandó kérdés vár még ez új században megoldásra. Azért kövessük a nagy nemzeteket a munka terén, vállvetett erővel munkálkodjunk, hogy lépést tarthassunk az előre haladott nemzetekkel, csak így virágozik fel hazánk, az önérdék ne vezessen egy fiát se a hazának, hanem közös jelszavunk legyen: „a haza minden előtt.”
A . . .

VEGYESEK.

— **Személyi hírek.** Orgróf Pallavicini Sándor ur és főúri neje ő Excellenciája a múlt vasárnap községünkbe érkeztek. Jelen voltak a nagymiséen. Ezután Vigh Gyula mérnök urnál megreggeliztek, melynek végeztével kocsióra ültek, s az alsó majorok megtekintésére indultak.

— **Gyászisteni tisztelet.** Folyó hó 25-én ismét gyászmise volt az anyási mauzóleumban. E hó 15-én volt az elhunyt ifjú orgróf elhalálozásának az évfordulója, s a gyászmisén — miként lapunk múlt számában megírtuk, — nagy s előkelő közönség gyülekezett össze Anyáson. 25-én pedig a temetési szertartás évfordulója volt, ez alkalommal is megjelent Mindszent község előjárósága, egyesek a környékből s számosan Mindszent szegényei közül, ki-

ket az örgróf ur pénzbeli adományával látott el. Az örgróf ur és neje ő Excellenciáik 26-án utaztak el Kisteleken át a dél-eltől gyorsvonattal.

— **Betegség.** Mint részvétellel értesülünk, Dr. Vadnay Andor főispán ur beteg. A f. hó 24-én tartott közigazgatási gyűlésen e miatt az alispán ur elnökölt. A gyűlés az elnöklő alispánt bizta meg, hogy fejezze ki részvételt s abbéli óhaját, hogy minél hamarabb ismét körünkben láthassuk őt a legjobb egészségben.

— **Népszámlálás.** Vármezeink területén a következő városok és községek lélekszámát ismerjük a legutóbbi összeírás alapján:

Szeged népessége 100.350 lelket számlál, itt tehát a szaporulat 14 százalék. A legutóbbi népszámláláskor 87.221 volt a város lakosságának a száma.

Vásárhelyen összeszámláltatott 60.253 lélek.

Szentesen a népszámlálás eredménye a következő: 1891-ben volt Szentesnek 30.758 lakosa, most pedig van 51.452. A szaporodás minden esetre több, de a tíz év alatt igen sokan elköltöztek Szentesről.

Mindszent, Szegvár és Tömörkény lélekszámát lapunk múlt heti számában ismertettük.

Sándorfalva községben találtatott 3880 lélek

Algyő 3071 lélek.

Dorosmán 16.340 lélek van. Megyénk ezen községeiben is, miknek lélekszám szaporulatát számszerint ki nem mutattuk, mindenütt örvendetes szaporulatról tesz tanaságot a népszámlálás.

Horgos és a pusztai községek lélekszám adatait beszerezni eddigelé nem sikerült.

— **A mindszenti „Polgári Kör”** jelmeg-estélye iránt, mely február hó 17-én fog megtartatni, oly nagy az érdeklődés, hogy annak fényes sikeréhez szó sem fér. A rendezőség a meghívókat már elkészítette s még e hét folyamán kézbesíttetni fogja.

— **Esküvő.** Gémes Lajos köztisztelnek örvendő községi közgyámunk f. hó 28-án tartja meg esküvőjét Tömörkényen Pap Mária özvegygyel.

— **A mindszenti „Iparosok és Kereskedők Köre”** február hó 10-én tartja ez idei farsangi bálját. Ezen bál-estély, mint minden évben, az idén is igen sikeresnek ígérkezik. A meghívók már részben ki is hordattak. A tánc-estélyre a belépti-jegy előre váltva személyenkint egy korona, este a pénztárnál 1 kor. 20 fillér. Jegyek előre válthatók Büchler Gábor és Schönfeld Testv. urak üzletében, valamint a kör összes választmányi tagjainál.

— **Mükedvelői előadás.** A szegvári fiatalság, nagyobbrészt kath. körű tagok,

TÁRCZA.

A testvérek.

Ismerek két testvért, akik
Ambátor iker-testvérek;
Örökösen hadakoznak
Es perpatvar között élnek.

Az egyik jó, szelid gyermek
Ennek a neve: Igazság
A másik rossz, vásott kölyök,
Ezt meg úgy hívják, hogy Gazság.

Élet-halál harcot viv az
Igazság a rut Gazsággal,
Soha, soha ki nem békül
Ez a két testvér egymással.

Sajnos, hogy az Igazságot,
Az ármányos, hitvány Gazság,
A legtöbbször földre gyüri,
Óh! Te szegény szent Igazság!

De hiszen ha elgondoljuk,
Elvégre ez nem is csoda;
Az Igazság szelid szemét,
Sötét éjj, homály borítja.

Hanem azért az Igazság
Soha sem esik kétségbe;
Győzni kell, és ez iránt
Szilárd hittel van eltelve.

Győzni fog, mert meg van írva:
El kell veszni a világnak;
Vagy a hitvány Gazság felett
Győznie az — Igazságnak.

Ternay György.

A XIX. század népmozgalmi.

(A „Nemzetgazdasági Szemle” közlése nyomán.)

Földgömbünkön a tizenkilencedik század folyamán történt változások egyik legfontosabbika és legérdekesebbike az, a mely a nemzeteket alkotó egyének számában beállott. Az 1901. évi Európa bizony alig hasonlít az 1801. évihez. A történeti drámájának alakjai ugyanazt a nevet viselik: Anglia, Franciaország, Németország, Ausztria, Magyarország, Oroszország stb., de teljesen más lények alkotják ma, mint egy századdal ezelőtt, más emberek, más szokások, új népek tűntek föl a földgömb különböző pontjain, egy szóval: teljesen megváltozott földünk képe. A sötétség eltűnt Afrikában, könnyű szerrel juthatunk Európa egyik végéről a másikra, az egész világ megnyílt az emberi munka akciójának; az anyag, az idő, a tér, a természeti erők, melyek oly sokáig ellen tudtak állani az emberi hatalomnak, mind jobban szükségleteinek és akaratunk szolgálatára állottak.

Es mely hatalom idézte elő ezeket a csodákat? Fegyverek, törvények, császárok, nemzetgyűlések, kormányok? Nem! mindezéknek semmi részük sincsen ezen változásokban. Itt vagy amott, egynehány ember lángelméje szülte ezeket a csodákat. Mélyebben felforgatták ők a világot, mint

ezt bármely fejedelem, bármely hódítás, vagy alapítás, vagy királyságok és császárságok bukása tehette volna.

Kétséggel igen fontos az emberek számában beállott változás. A szaporodás bizonyosan fontossággal bír a nemzetek fejlődésére, hatalmi súlyának emelésére, de a szám, a mennyiség ma már sokkal kisebb jelentőséggel bír, mint annakelőtte: a letűnt század az eszmék diadalra jutásának korszaka volt.

Minden várakozást felülmúló arányban szaporodik a nemzeteket alkotó egyének száma, de míg ezelőtt valamely nemzet hatalmi súlyának és felsőbbségének elismerésénél a karhatalom nagysága döntött, ma mindjobban elenyészik a sokaság fizikai erőben hatalma és előtérbe lép a gondolkodás. Egy századdal ezelőtt még a sokaság határozta meg valamely nemzet hegemoniáját, a karhatalom vitte a vezető szerepet. A század elején alig 200 millió ember számított a történelem eseményeiben, és ma közel 800 millió küzd az élet harcában a földgömb minden pontján; holnap talán már másfél milliárd emberi lény fog ugyanezen a helyen élni és küzdeni. Mivé válik ezekkel a számokkal szemben egy ötven, hatvan, sőt száz millió lelket számláló nemzet fizikai erejére alapított fölébbsége? Mindjobban közeledik az a nap, midőn az ész végleg átveszi az uralmat az erőtől és egyedül fog uralkodni.

A lefolyt század alatt Európa lakosságának száma 175 millióról 392 millióra emelkedett; a szaporodás terhe 217 millió.

1801-ben Európa államai között ugy a lakosságának száma, mint hatalmi súlyánál fogva Franciaország foglalta el az

folyó hó 20-án a kör helyiségeiben, annak könyvtára javára, egy színelőadást rendeztek, és pedig színre került Tóth Kálmánnak „Az ördög párnája“ című énekes vígjátéka. Maga a darab míg egyrészt igen tanulságos volt, amennyiben szem elé tárta, hogy a munkátlanok minden bajnak és rossznak okozója, másrészt pedig pellengére állította az urbatnámásra törekvő embereket, kik az uralom életbe sehogyan sem tudják magukat beleélni. A darabban előforduló két mesterember szerepét Piti Péter községi pénztárnok és Szeri István iparos urak adták a legnagyobb precizitással. Lányaik voltak Lenczi és Mariska, mely elég nehéz szerepek Oroz Mária és Magyar Julia tekintélyes gazdálányok felelték meg kifogás nélkül, s különösen élénk játékok és csengő énekük által kötötték le a hallgatóság figyelmét. Igen érdekes alakja volt a darabnak Siczy Lojzi a gavallér, Hevesy István tanító ur személyében, ki valóban sikert aratott szerepének megfelelő könnyed előadásával, ügyes mozdulataival s a darabba beleszótt helybeli vonatkozású megjegyzésekkel. A két fiatal mesterlegény szerepét Kovács L. és Marsóvszky J. helybeli iparos, illetve kereskedő segítők adták, kik szintén a lehető legjobban beletaláltak magukat szerepeikbe. Dícséretet érdemelnek még Váradai Illés, mint kapitány s Blaskó M. mint pinzér. A darabba a legzamatosabb

magyar nóták szövettek be, melyet a játékosok hegedű és cimbalom kíséret mellett énekeltek s ugyancsak felvonások közt is Bu Mihály tanító ur művészi cimbalomjátékában gyönyörködött a közönség. Az előadás iránt oly nagy volt az érdeklődés, hogy habár csak fél 8-kor kezdődött, már 6 órakor alig volt hely a különben elég tágas teremben. Mivel a darab megtekintésétől helyszűke miatt többen visszatarttak, a darab közkívánatra még egyszer előadatik.

Tóth József.

— A szegvári iparosok és kereskedők olvasóköre folyó hó 20-án tartotta meg tisztújító közgyűlését a szokottnál nagyobb érdeklődés mellett. Megválasztottak: Elnök Kecskés István, alelnök Berezhay Antal, pénztárnok Pfeifer Péter, jegyző Nagy Sándor, aljegyző Pusztai István, gondnok Szecsó Pál, könyvtárnok Szeri István. Választmányi tagok: Tóth József lelkész, Stancz József, Pitzer István, Magyar Lajos, Ternay György, Vincze László, Szücs Mihály, Szücs József, Adorjáni István és Szlávik Mihály. Zászlótartók Nagy József és Tóth András.

Nyilvános köszönet.

Nagytisztelendő Thury Károly helybeli rom. kath. segéd-lelkész ur, hivatásánál fogva, a község sok házában megfordult és azon szomorú tapasztalatra jutott, hogy nagyon sok helyen az iskolába járó gyermekek nélkülöznek a lábbelit és ez szo-

elő helyet 33 millió lakosával, melylyel majdnem egy ötödét képviselte az akkori Európának, bár Oroszország 36 milliót tett, de viszont civilizációjának hátramaradottsága Franciaországot jóval feléje helyezte. Angliának Skóciával és Írországgal együtt csak 16 millió lakosa volt: a német császárság lakossága, szétszórtva a rengeteg sok kis államban, 25 millió lelket számlált; Itália egy meg nem levő fogalom volt, csak a Szardiniai királyságot ismerték, melynek 2,700,000 lakosa volt, a Toscanai nagyhercegséget 1 millió lakossal, a pápai birodalmat 2,600,000 lakossal, a nápolyi királyságot 4,800,000 lakossal úgy, hogy a tíz részre szaggatott félsziget mindössze 17 millió lelket számlált; Ausztria és Magyarország lakossága 25 millió lélek volt.

Az Európán kívüli országok legtöbbje az ismeretlenség homályába burkolódzott. A mennyei birodalomban, hol a lakosságot száj szerint számlálták, legrégibb időktől kezdve volt több ízben rendszeres népszámlálás. Krisztus után az első század végén 59,594,978 száját számlált, 1743-ban 198,213,813 száját, 1895-ben 333,000,000 száját, de semmiféle adat sem ismeretes Japánra, sem Indiára, sem a többi ázsiai vidékekre vonatkozólag. Amerikában, az Egyesült Államok 1790. évi hivatalos népszámlálása 3,929,214 lakost konstatait és 1800-ban 5,008,483 lakost; Mexikó, Peru, Chili, Brazília stb. együtt mindössze talán 4-5 millió lakossal bírt. Oceániáról, Ausztráliáról és Új-Zélandról akkor semmi adatot sem tudunk.

A huszadik század kezdetén az 1901. évben egy egész új világ áll előttünk. Európa lakosságának száma közel áll a 400

milióhoz. Franciaország lakossága azonban csak 38 millióra emelkedett elvesztvén az 1801. évben szerzett természetes határait, csak a régi birtokait tartván meg, melyet akkor 26 millió lélek lakott és így csak 12 millióval, vagyis 46%-al szaporodott. Franciaország Európának már csak alig tizedrészét képviseli, míg akkor majdnem ötödét tette.

Anglia lakossága ugyanazon területen 25 millió lélekkel szaporodott, vagyis 156%-al.

A német császárság 1871-ben 39 millió lelket számlált, ma pedig 56 millió lelket, e harminc év alatt 17 millió lélekkel, 43%-al szaporodott. 1801-el szemben a szaporodás 31 millió lelket, 124%-ot tesz.

Olaszország a halottak közül támadt fel; egyesítettvén, ma 32 millió lakossága van, tehát majdnem megkétszereződött.

Ausztria-Magyarország lakossága 45 millió felül emelkedik; Spanyolországé 18 millió.

Európai Oroszország ma 115 millió lelket számlál és így 81 millióval szaporodott, a mi 24%-nak felel meg; az egész császárság lakossága több mint 135 millió.

Japán lakosságáról csak a legújabb adatokat ismerjük, ma 48 millióra rug.

Amerikában Perunak 5 millió lakosa van, Chilének 3 millió, Argentínának 5 millió, Braziliának 16 millió és egyéb kisebb délamerikai államnak együtt 12-15 millió; északon Mexikónak 13 millió lakosa van; Canadának 6 millió és az Egyesült-Államoknak 78 millió.

moruságot okozott jó szívének. De a hol legnagyobb a szükség, ott van legközelebb az isteni segítség! — mondja az irás.

Pásztor-játékot rendezett a jószívű, gyermekszerető segéd-lelkész ur. Az ezt látogató közönségnek a szeretet oltárára tett fillérek több helybeli jószívű adakozó és az országgyűlési képviselő urnak kegyes adományával lehetőségessé lett, hogy több pár csizma, cipő és egyéb ruhaneműket vásárolhatott s azokat e hó 20-án d. u. a község ház tanácstermében ki is osztotta a szegénysorsu gyermekek közt a legnagyobb örömeikre.

Fogadja ez uton is Nt. segéd-lelkész ur keresztényi szeretetből kifolyó gyengéd figyelme és fáradtságot nem ismerő buzgóságáért a szegény és megörvendezett tanulók nevében hálás köszönetemet, azon óhajomnak kifejezésével, hogy tartsa meg a fölöttünk örködő isteni Gondviselés becses életét az emberi kor legvégső határáig, hogy est. Miklós püspök, a jó gyermekeket szerető főpap példájára — gyakorolhassa a keresztényszeretet ez ingalmasság testi cselekedeteinek jótékonyaságát.

Mindszent, 1901. január hó 25.

Hám János

igazgató.

— Világhírű czirkusz Vásárhelyen.

Barnum és Barley világhírű czirkusz és állatsereglet tulajdonosoknak egy megbízottja járt a héten Vásárhelyen, hogy ott engedélyt eszközöljön ki arra nézve, hogy a tulajdonosok április végén valamelyik nap egy előadás megtartásához. A czirkusz maga 600 embert foglalkoztat s 5 körüldben egyszerre fognak játszani. Az állatsereglet az egész világon páratlan. Hogy mekkora apparatusból van a társulat, leginkább mutatja az, hogy négy külön vonattal fognak Vásárhelyre érkezni s 3 óra leforgása alatt a 15 ezer ember befogadására alkalmas óriási páholyokkal ellátott czirkuszt felállítják.

— Szerelmi dráma a farki majorban. A Pallavicini uradalomhoz tartozó farki majorban Körmenyi Henrik bérgazdaságában szerelmi drámát rögtönzött a napokban egy fiatal iparos.

Nyári Lajos 22 éves gépészségéd a fiatal iparos, a ki halálosan beleszeretett a nála kerek 14 esztendővel idősebb Opolcz Rozál szakácsnőbe.

Egy szép napon Nyári bement a konyhába, áradó szavakkal vallott szerelmet a szakácsnőnek, kijelentette, hogy ő az egyetlen női teremtes, akivel boldog lehetne s aztán megtette ajánlatát:

— Feleségül venném magát.

— Már hogy engemet? — tudakolta a meglepett szakácsnő.

— Igen, magát.

— Hiszen én majdnem az édesanyja lehetnék.

Hogy aztán a legényt lerázza a nyakáról, azzal küldte el, kérdezze meg a szüleit. Ha azok beleegyeznek: isten neki, nem bánja, a felesége lesz.

Persze hogy a szülék nem egyeztek bele. De hiába akarták fiukat lebeszélni Nyári Lajos a pusztai élet unalmában nem tudott felejteni s a szülei ellenzés még inkább tüzelte szenvedélyét.

Néhány nap előtt aztán, sötét este beállított ismét a konyhába. Halovány volt és nagyon izgatott. Csak úgy tör-

delte a beszédet.

— A szüleim ellenzik . . . De egy istenem, egy a lelke, nem tudom elfelejteni. Roza, halljunk meg mind a ketten.

A szakácsné persze nem akart meghalni és védőeszköznek egy tepsit tartott maga elé. Nyári Lajos háromszor lött revolverrel a szakácsnőre. Két lövés a tepsibe tett kárt, a harmadik megsebezte Opolozer Rozát. de nem veszélyesen.

A lövések dörrenésére elősiető cselekedés lefegyverezte a szerelmes gépészt, a kit Szegedre vittek, hol Hubacsek Pál vizsgálóbíró már kihallgatta és egyelőre vizsgálati fogságba helyezte.

Borzalmas halál a vasuti sineken.

Véres és megrázó szerencsétlenség történt a mult vasárnap este Vásárhelyen, melynek egy szerencsétlen orosházi szabómester: Vig Fazekas Miklós esett áldozatul. A legnagyobb valószínűség szerint mámoros embert az este 8 órakor Szeged felől jövő személyvonat elgázolta és darabokra tépte, hogy a szerencsétlen azonnal szörnyet halt s hullája egy borzalmasan felismerhetetlen hústömeggé vált, melynek egyes részeit, a karját, a lábát, az agyvelejét és bordáit úgy kellett összeszedni a mozdony kerekai közül és a vasuti tőléről.

A rémséges esetről a „Vásárhely és Vidéke“ a következőket írja:

Vig Fazekas Miklós orosházi szabó a feleségével, Baosák Juliannával f. hó 16-án rokonai látogatása végett átment kocsin Szentésre, honnan azouban 18-án visszatért Orosházára, miután ott maradó feleségének meghagyta, hogy 21-én jöjjön át Vásárhelyre, mivel ő is itt lesz a vásáron. Vig Fazekas asztán szombaton és vasárnap Vásárhelyen is időzött, de hogy itt hol járt és mit mivelt, azt megtudnunk nem sikerült. A körülmények azonban azt mutatják, hogy a vásárban alaposan beborozott s mámoros fejjel arra határozta el magát, hogy nem várja meg itt a feleségét, hanem elmegy utána ő maga Szentésre.

Vasárnap este fél 8 órakor kiment tehát a nagy állomáshoz s mivel még sokáig kellett volna várnia a Szentés felé menő vonat indulására, arra határozta el magát, hogy elsétál a töltésen a népkerti állomásig s ott várja be a vonatot.

El is ment részeg fővel egészen a második hidig, mely a népkert felé vezető ut fölött van, mikor szembe robogott vele a Szegedről jövő 8913 számú személyvonat. Vig Fazekas Miklós azonban nem látta a vonatot és nem hallotta annak dübörgését, hogy kitérhetett volna utjából, mert a mozdony elkapta s egy pillanat alatt izzéporrá zúzta. A fejét laposra morzsolta, jobb karját többől, jobb lábát térdből leszakította, oldalbordáit szétzúzta, beleit kitepte, hogy mikor a zökkenés folytán Bugyi Antal mozdonyvezető a vonatot megállította, a vonat személyzete és az utasok csak egy hústömeget találtak a mozdony kerekai között.

Az esetről nyomban értesített rendőrség részéről Farkas Sándor irnok jelent meg a véres eset helyén s miután a hely-

szini szemle megtartása után arról győződött meg, hogy itt sem büntényről, sem öngyilkosságról nem lehet szó, csak szerencsétlenségről, a hullát beszállította a kórházba, ahol másnap telbonczolták és azután eltemették.

A szerencsétlen embernek felesége, kit a rendőrség szintén kihallgatott s kinek a hullázebeiben talált irományokat és 8 korona 6 fillért átadtak, szintén úgy vélekedik, hogy férje valószínűleg részeg állapotában került a robogó vonat elé, melynek vezetője a sötétben nem vette észre a bandukoló embert.

Ozvegyén kívül három kis gyermek siratja halálát.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Szegváron

a főtéren levő házuk szabad kézből eladó, esetleg több évre olyan bérlőnek kiadó, aki ott mint üzletvezető az italmérést vezetné. Bővebb értesítés mindszenti üzletünkben, avagy Szegeden Zsótér házbani főüzletünkben tudható meg.

Lusztig Testvérek.

A
„Mindszenti Lap“
szerkesztősége
és
kiadóhivatala

Hirdetések

és
nyilttéri közlemények
jutányos áron vétetnek
fel.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszentén.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készíttetnek.

Könyv-

és

papírkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

diszes

képes levelező-lapok

jutányosan

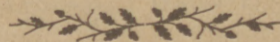
kaphatók.

Rendkívül diszes kivitelű

képes levelező-lapok

érkeztek.

Kapható:

Weisz I. könyvkereskedésében

MINDSZENTEN.